

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Русе, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Петър Балков
Михаил Драгнев

при участието на секретаря Мариета Цонева
в присъствието на прокурора Радослав Владимиров Градев (ОП-Русе)
като разгледа докладваното от Петър Балков Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20214500600701 по описа за 2021 година

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

С присъда № 48/15.07.2021 год., постановена по НОХД № 1499/2020 год., РРС-VII-ми нак. състав е ПРИЗНАЛ подс. М. Т. Р. от гр. Русе, за ВИНОВНА в това, че на 23.05.2019 г. в град Русе, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка «Мерцедес Даймлер Бенц», модел «Це 300» с рег.№ ****, нарушила правилата за движение: чл.116 от ЗДвП: „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците ...” - като не изпълнила задължението си и не била внимателна и предпазлива към пешеходец; Чл.119, ал.1 от ЗДвП: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“, като не изпълнила задължението си и при приближаване към пешеходна пътека не пропуснала преминаващ по нея пешеходец, като не спряла управляваното от нея нерелсово пътно превозно средство, в резултат на което, по непредпазливост причинила тежка телесна повреда на ПЛ. М. Д. от гр.Русе, изразяваща се в продължително разстройство на съзнанието, вследствие на

постравматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция, като деянието е извършено на пешеходна пътека, поради което и на основание чл. 343, ал.3, пр.последно, б.,а”, пр.1, вр. с ал.1, б.,б”, пр.1, вр. с чл.342, ал.1, пр.3 от НК, чл.54 вр. с чл.36 от НК ѝ е НАЛОЖИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДВЕ ГОДИНИ., което на основание чл.66 от НК е ОТЛОЖИЛ за изпитателен срок от ЧЕТИРИ години.

ВЪЗЛОЖИЛ възпитателната работа с подс. М. Т. Р. на полицейски служител, определен от началника на РУП по местоживее на осъдената.

На основание чл.343г от НК е ПОСТАНОВИЛ ЛИШАВАПЕ от право да управлява МПС за срок от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА, считано от влизане на присъдата в сила.

ОСЪДИЛ подс. М. Т. Р. да заплати в полза на Държавата по сметка на ОДМВР - Русе направените на досъдебното производство разноси в размер на 1 834,79 лв, а по сметка на Районен съд - гр.Русе сумата от 304,50 лв., представляваща разноси от съдебното производство, както и по 5 лв. държавна такса при евентуално издаване на изпълнителен, за някоя от присъдените суми.

Жалбоподателката М. Т. Р. от гр. Русе, чрез договорно упълномощения защитник адв. А.С. от РАК, недоволен от нея я обжалва в законния срок и развивайки оплаквания за явна несправедливост на наложените наказания, моли да бъде изменена и вместо това те да бъдат намалени.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Русе счита, че жалбата е неоснователна, а присъдата за правилна и законосъобразна, поради което настоява същата да бъде потвърдена.

Въззивната инстанция, след като взе предвид доказателствата по делото, наведените във въззивната жалба доводи и становищата на страните, след служебна проверка на присъдата по реда чл. 314 ал. 1 от НПК, намира, че

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Изменителните основания по чл. 337 ал. 1 т. 1 от НПК не е налице.

Първостепенният съд е събрал доказателствения материал, който е необходим за обективно, всестранно и пълно изясняване на действителната

фактическа обстановка. Същият е взел под внимание всички относими по делото доказателства и след задълбочен анализ на установените по несъмнен и категоричен начин, фактически положения, обосновано е достигнал до своите изводи относно авторството, съставомерността и правната квалификация на извършеното от подс. Р. престъпление по смисъла на чл. 343 ал.3 от НК.

Въззивната инстанция счита, че в хода на делото не са допуснати съществени процесуални нарушения на принципните разпоредби, предвидени в чл. 13, чл. 14 от НПК във връзка с правилата по чл. 102, чл. 107, чл. 301, чл. 303 и чл. 305 ал.3 от НПК, които да са довели до неправилен анализ на събраните по делото доказателства. Съобразил е всички относими факти и обстоятелства и след задълбочен анализ на установените по несъмнен и категоричен начин фактически положения, обосновано е достигнал до своите изводи относно фактологията, доказателствата и правната страна на делото, свързани с авторството, съставомерността и квалификацията на извършеното от подс. Р., престъпление по чл. 343 ал.3 от НК. По съществото си наведените в жалбата доводи за явна несправедливост на наложените й наказания не се споделят от настоящата инстанция. След като подложи на задълбочена преценка събраните и проверени от районния съд доказателства, намира, че възприетите фактически констатации изцяло съответстват на събраните доказателства, а също така и на изведените обосновани правни изводи. Неоснователен е довода за явна несправедливост на наложените й наказания.

Подсъдимата М. Т. Р. е родена на 16.10.1984 г. в гр. Русе, живуща в гр. Русе, българска гражданка, с висше образование, неомъжена, не работи, неосъждана, с ЕГН: *****.

Безспорно е установено, че при такива предпоставки на 23.05.2019 г. тя е управлявала лек автомобил марка «Мерцедес Даймлер Бенц», модел «Це 300» с рег.№ **** по ул. «Лозен планина». Около 12:45 часа се намирала на кръстовището с бул. «Липник», където при зелена светлина на светофарната уредба предприела ляв завои за да продължи по булеварда към кръговото кръстовище, намиращо се до сградата на ОДМВР - Русе. В същото време на зелен сигнал на светофара, в посока от магазин «Кауфланд» към комплекс «Ялта» пострадалия ПЛ. М. Д. пресичал кръстовището по пешеходната пътека на булеварда, през която трябвало да премине подсъдимата. Тя имала

възможност да наблюдава действията на пострадалия, но вместо да бъде внимателна и предпазлива към него, да спре и да го пропусне да премине, продължила движението на превозно средство.

В резултат на това блъснала с автомобила Д., при което той паднал върху предния му капак, след това върху платното за движение. Тогава подсъдимата спряла управляваното от нея МПС. За настъпилия инцидент бил подаден сигнал на тел.112. Няколко минути след това на местопроизшествието пристигнал екип на ЦСМП, който откарал пострадалия в УМБАЛ „Канев“ АД.

Вследствие на настъпилото ПТП Д. получил продължително разстройство на съзнанието, дължащо се на постравматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция. На мястото пристигнал и екип на ОДМВР - Русе, който извършил оглед и така започнало разследването по настоящото наказателно производство.

Районният съд правилно е възприел изложената фактическа обстановка и неговите констатации се подкрепят изцяло от събраните по делото гласни доказателства, а именно от свидетелските показания на ЕМ. Й. Д., Б.Х.Р., И.К.К. и А.Й.К.; протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум ; четири броя оптични носители; заключенията на изготвените съдебномедицинска, допълнителна съдебномедицинска, съдебно психиатрична, химическа, технически, аудио и автотехническа експертизи; справка от Община Русе, копие от удостоверение за назначаване на настойник, копие от Решение на № 26/20.01.2020 г. за поставяне под пълно запрещение на пострадалия Д.; автобиография; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; справка за съдимост; справка от Сектор “ПП-КАТ” - Русе; медицинска оценка и 3 бр. епикризи за подсъдимата.

Всички те са последователни, логични, взаимно се допълват и допринасят за установяване на престъплението, предмет на настоящото съдебно производство, механизма на извършването му и участието на подсъдимата в него.

От показанията на св. Б.Х.Р. става ясно, че е възприела процесното ПТП непосредствено след настъпването му. Видяла паднал мъж на пешеходната пътека и спрял автомобил, който бил управляван от жена. За

инцидента свидетелката позвънила на тел.112. Разяснява, че към настоящият момент при пресичане на тази пешеходна пътека, зелената светлина на светофара спира да свети, докато пешеходците все още пресичат платното за движение.

От свидетелските показания на св. И.К.К. се изяснява, че също е възприел пътнo-транспортното произшествие, непосредствено след настъпването му. От тях се извежда извода, че лек автомобил блъснал пресичащ пешеходец в района на кръстовището.

Свидетелката А.Й.К. не е възприела самото произшествие. Видяла е възрастен човек на земята, а до него спрял автомобил, с водач жена.

Видно от показанията на св. ЕМ. Й. Д. - съпруга на пострадалия, същият бил блъснат от автомобил на процесното кръстовище, за което научила малко по-късно. Пострадалият Д. бил настанен в болницата, където претърпял операция на главата. След изписването бил неадекватен, не можел да говори и да се обслужва сам. По повод на влошеното му здравословно състояние било заведено дело за поставянето му под запрещение.

Видно от Решение № 26/20.01.2020 г. по гр.дело № 667/2019 г., по описа на РОС, в сила от 08.02.2020 г. П.Д. е поставен под пълно запрещение, а от Удостоверение на Община Русе, че за негов настойник е назначена св. Д..

От техническата експертиза на записите от подадените на тел.112 сигнали за настъпилото произшествие, се констатира, че същото е причинено на инкриминарото място с автомобил с рег. № ****.

Чрез извършената техническа експертиза на записите от охранителните камери в района, са възпроизведени кадри от настъпилото произшествие. От тях се изяснява как бял на цвят лек автомобил блъска пешеходец на пешеходната пътека.

От изготвената химическа експертиза се установява липсата на алкохол в кръвта на пострадалия пешеходец.

От изготвената съдебномедицинска и допълнителна експертизи е видно, че в резултат на настъпилото произшествие на Д. е причинено разстройство на здравето, временно опасно за живота, постоянно разстройство на здравето, не опасно за живота и продължително разстройство на съзнанието, вследствие на постравматичен, органичен, мозъчен синдром и

изразена лакунарна деменция.

От изготвената съдебно психиатрична експертиза се установява, че Д. не се води на диспансер учет; същият е с нарушени базисни психични годности правилно да възприема факти от действителността, както и да ги възпроизвежда достоверно; налице е травмена лакунарна деменция - придобито слабоумие с разпад на цялата психична дейност; пострадалия е с нарушени годности да участва в производството, нарушен е волевия акт в трите му компонента и не е способен да формира воля и да я изразява; нарушена е способността му да изразява правилно мислите си чрез членоразделна реч; дементния процес е продължително разстройство на съзнанието и винаги протича с прогресивен и необратим ход; поставена му е психиатрична диагноза: „Посттравматичен органичен синдром. Изразена травмена лакунарна деменция“. Настъпилите увреждания са причинно свързани с мозъчната травма и увреда при настъпилото ПТП. Заключават се, че е налице двигателен дефицит на десните крайници, леко атактична походка, увреда на речедвигателния анализатор на мозъка, налице са данни за епилептична готовност на увредения дял на мозъка, както и че състоянието му може допълнително да се усложни с развитие на травмена епилепсия или късно травматични психози.

Чрез копието от циклограмата на светофарната уредба се изяснява режима ѝ, а чрез чертежа за хоризонталната и вертикална сигнализация на кръстовището, каква е била тя.

От справката на Община Русе, се установява, че за периода от 04.07.2019 г. до 22.05.2020 г. режима на работа на светофарната уредба на кръстовището е променян няколко пъти.

С огледа на местопроизшествието и изготвения фотоалбум се установяват завереният на място лек автомобил управляван от подсъдимата.

От изготвената автотехническа експертиза се установява, че произшествието е настъпило изцяло върху пешеходната пътека; пострадалия е навлязъл на двете платна за движение при разрешен за него сигнал на светофара. Такъв е бил сигнала на светофара и към началото на контакта между него и управлявания от подсъдимата автомобил; разрешителен за навлизане в кръстовището бил и сигнала на подсъдимата; тя имала възможност да наблюдава действията на пострадалия; произшествието

настъпило поради закъснението на подс. Р. да започне спиране.

В хода на съдебното производство бе изготвена и техническа експертиза на записите от камерите в района на произшествието, с цел да се визуализира сигнала на светофарната уредба отнасяща се до автомобила на подсъдимата и до пострадалия пешеходец, преди и при настъпване на произшествието. От заключението ѝ се установява, че записите не съдържат информация за сигнала на светофарната уредба за тези моменти.

От справката за нарушител/водач се изяснява, че за период от пет години на подсъдимата са наложени четири наказания за нарушения на правилата за движение по пътищата, три от които за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място.

От всички тях се установява извършеното деяние и участието на подсъдимата в него, характера и размера на вредите, причинени с деянието, както и всички други обстоятелства имащи значение за отговорността на подсъдимата.

От справката за съдимост на подс. Р. се установява, че не е осъждана до настоящия момент.

Видно от приобщените по делото медицинска оценка и 3 бр. епикризи за подсъдимата, след реализиране на процесното произшествие у нея е настъпило депресивно състояние, наложило и хоспитализирането ѝ.

Решаващият съд е направил обстоен анализ на всички гласни доказателства вкл. и на обясненията на подс. Р., в резултат на който обосновано е достигнал до извода, че в действителност на посочената дата и място след като е нарушила правилата за движение по пътищата резпективно ЗДвП е извършила инкриминираното престъпление.

Авторството на подсъдимата е безспорно установено на база преките впечателния на свидетелите посочени по-горе, на база медицинската документация ,СМЕ за уврежданията на пострадалия. Правилно съдът е кредитирал изцяло тези гласни доказателства, тъй като същите са последователни, непротиворечиви и кореспондиращи с останалите писмени доказателства в това число и тези от експертен порядък.

Правилно съдът е приел, че изпълнителното деяние е било осъществено от подс. Р., чрез действие. Именно въз основа на тези

доказателства съдът правилно е извел извода, че от обективна и субективна страна подсъдимата е осъществила всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението по смисъла на чл. 343 ал.3 от НК.

В противовес на изложената защитна теза, настоящата инстанция намира, че анализ на всички доказателства е направен от решаващата инстанция, в резултат на който кредитирания от двете инстанции съвкупен доказателствен материал навежда на единствения извод, че извършеното от подс. Р. от обективна и субективна страна съставлява престъпление по чл. 343 ал.3 от НК. Възприетата фактическа обстановка сочи, че при наличност на обективна съставомерност на това престъпление, в крайна сметка и от субективна страна той е осъществил състава на същото престъпление.

Подсъдимата М.Р. е пълнолетна и вменяема, следователно е наказателноотговорно лице. Съгласно чл.31, ал.1 от НК, тя може да бъде субект на престъплението, за което е обвинена.

С действията си тя е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343, ал.3, пр.последно, б.,а”, пр.1, вр. с ал.1, б.,б”, пр.1, вр. с чл.342, ал.1, пр.3 от НК, тъй като на 23.05.2019 г. в гр. Русе, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка «Мерцедес Даймлер Бенц», модел «Це 300» с рег.№ ****, нарушила правилата за движение: чл.116 от ЗДвП: „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците ... ” - като не изпълнила задължението си и не била внимателна и предпазлива към пешеходец; Чл.119, ал.1 от ЗДвП: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“, като не изпълнила задължението си и при приближаване към пешеходна пътека не пропуснала преминаващ по нея пешеходец, като не спряла управляваното от нея нерелсово пътно превозно средство, в резултат на което, по непредпазливост причинила тежка телесна повреда на ПЛ. М. Д. от гр.Русе, изразяваща се в продължително разстройство на съзнанието, вследствие на постравматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция, като деянието е извършено на пешеходна пътека.

От субективна страна тя е действала по непредпазливост, тъй като не

е предвиждала настъпването на общественотоопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди.

При индивидуализацията на наказанието като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът правилно е приел липсата на предишни осъждания за други престъпления; сравнително неголемия брой наказания - четири на брой, наложени за нарушения на ЗДвП; наличието на трудови навици и настъпилото депресивно състояние след реализиране на процесното произшествие, наложило неколнократното ѝ хоспитализиране. Следва да се отбележи, че не е налице съпричиняване за настъпването на ПТП от страна на пострадалия, тъй като същия е пресичал пътното платно при разрешен сигнал на светофарната уредба и на регламентирано за това място. Това обстоятелство се установява по несъмнен начин от изготвената автотехническа експертиза, която е сравнила данните от приложените на досъдебното производство записи от камери с данните от циклограмата на светофарната уредба.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът е отчел - опасността, че състоянието му може допълнително да се усложни с развитие на травмена епилепсия или късно травмни психози; факта, че в резултат на причинените увреждания на пострадалия, същия бил поставен под пълно запрещение, както и това, че три от наложените ѝ наказания за нарушение на правилата за движение по пътищата са за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място, което говори за трайно изградени навици за несъобразяване с правилата за движение в населено място.

Съдът правилно не е отчел многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, при наличието на които и най-лекото предвидено в закона наказание за конкретното престъпление да се явява несъразмерно тежко, поради което не е приложил разпоредбата на чл. 55 от НК. Наличните смекчаващи отговорността обстоятелства не са многобройни, нито пък изключителни по своя характер. Поради тази причина на подсъдимата съдът е приел, че следва да ѝ се наложи наказание лишаване от свобода в пределите на предвиденото за престъплението наказание - от една до шест години.

По изложените съображения и на основание чл.343, ал.3, пр.последно, б.,„а”, пр.1, вр. с ал.1, б.,„б”, пр.1, вр. с чл.342, ал.1, пр.3 от НК,

чл.54 вр. с чл.36 от НК, съдът ѝ е определил наказание лишаване от свобода за срок от две години, чието изтърпяването му на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено за изпитателен срок от четири години, тъй като съдът правилно е приел, че за поправянето ѝ не е необходимо да бъде изолирана от обществото.

Освен това съдът е определил и възпитателна работа с подсъдимата М. Т. Р. да бъде възложена на полицейски служител, определен от началника на РУП по местоживееене на осъдената.

На основание чл.343г НК подс. М. Т. Р. е лишена от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца, считано от влизане на присъдата в сила. На основание чл.59, ал.4 от НК е приспаднато времето, през което за това деяние е била лишена по административен ред от възможността на управлява МПС.

Неоснователни са наведените във въззивната жалба доводи за явна несправедливост на наложените ѝ наказания, същите се поддържат от нея и от нейния защитник в съдебно заседание като се развиват съображения за неправилност на определянето на наказанията, визирайки несъобразяване на други смекчаващи вината обстоятелства, с искане да бъдат намалени.

Въззивният съд, счита, че това оплакване е неоснователно, тъй като както правилно е приел решаващия съд, така наложените на подсъдимата наказания съответстват в пълна степен с обществената опасност както на деянието така и на личностните качества на подсъдимата. Действително за да се постигнат целите, визирани в чл. 36 от НК, най-вече за индивидуална превенция, макар и през този кратък срок тя би преосмислила извършеното и своето поведение за в бъдеще. Поради изложените по-горе съображения намира, че наложеното ѝ наказание не е явно несправедливо, от което следва извода, че жалбата е неоснователна.

Така определените наказания биха постигнали целите да се предупреди и превъзпита подс. Р. към спазване на установения правен ред и в бъдеще да се съобразява с установените в държавата правила за движение по пътищата, както и че ще се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

Предвид изложеното окръжният съд намира, че не са налице инвокираните в жалбата отменителни и изменителни основания, поради които изцяло възприема обвинителната теза на прокуратурата. В този смисъл

присъдата като правилна и законосъобразна следва изцяло да бъде потвърдена.

Въззивната инстанция упражнявайки правомощията си по чл. 314 ал.1 от НПК, след като извърши служебна проверка на атакуваната присъда, счита, че други основания не са налице.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 338 от НПК съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 48/15.07.2021 год., постановена по НОХД № 1499/2020 год., РРС-VII-ми нак. състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____